

SZÉKESEFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.
Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre . . . . . 8 frt. — kr.
Fél évre . . . . . 4 frt. — kr.
Negyed évre . . . . . 2 frt. — kr.
Bérmentlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petítor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 krért ígattatik be.
Lapunk számára hirdetések felvételére **Budapest**en: Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz.
Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf. Hrdlicka Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvári” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után négy hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

☛ Kéziratok nem küldetnek vissza. ☛

A székesfejérvári 1879. évi országos kiállítás hivatalos lapja.

KIÁLLITÁSI ROVAT.

A „Győrvidéki gazdasági egylet”-nek 1878. évi aug. 19-én tartott igazgató választmányi üléséről felvett jegyzőkönyv kivonata:

4. Olvastattott a székesfejérvári országos ipar-, termény- és állatkiállítás végrehajtó bizottságának átirata, melyben felhívja az egyletet, hogy a jövő 1879-ben általa rendezendő országos kiállítás ügyét magáévé tévén, e célból saját kebeléből egy bizottságot alakítson, mely a nevezett országos kiállítási végrehajtó bizottsággal folytonos összeköttetésbe lépjen.

Határozat: A Székesfejérvárott rendezendő országos ipar-, termény- és állatkiállítás eszméje örömmel üdvözöltetik s a győrvidéki egyesület maga részéről minden irányban odahatni iparkodik, hogy a kitzított nemes czél minél fényesebb sikert arathasson; e végből saját kebeléből Nedeczky Sándor elnökle alatt egy bizottságot alakított, melynek tagjaivá megválasztattak: Szabó Kálmán, Szilágyi Gáspár, Kühn Rajmund, Vargyas Endre, Hunkár Mihály, Balogh Kálmán, Petz Adolf és Mersich József.

A kalocsai „kiállítási bizottság” szervezete.
(Vége.)

III. Czikk. A szakosztályok feladata s működése.

13. §. A czél könnyebb elérhetése czéljából a kiállítási bizottság négy szakosztályt alakított, ugymint: 1) a tanügyi, tudományos és régészeti szakosztályt, — 2) a termelési, gazdasági és kertészeti szakosztályt — 3) a kézmű és iparos szakosztályt, — és 4) a vegyes szakosztályt.

14. §. A tanügyi, tudományos és régészeti szakosztály főfeladata összegyűjteni és kikutatni mindazon tárgyakat, melyek Kalocsa nevelés és tudományos intézeteiben, — ugyszintén könyvtáraiban és talán egyesek birtokában a tanügy, tudomány, nevelészet és régészet körébe vágnak.

15. §. A termelési, gazdasági és kertészeti szakosztály főtevékenése oda irányul, hogy gazdánk, termelőink és kertészeinket bebiztosítsa: a) a mi e vidéken speciális jelentőségű tárgyat, b) a mi által az ország más vidékeivel ezen vidék termelőképességét megismertetheti.

16. §. A kézmű és iparos szakosztály működése főleg oda irányul, hogy iparosainkat a helyi ipar emelése czéljából a kiállításban való részvételre buzdítsa, ösztönözze és esetleg segítse.

17. §. A vegyes szakosztály különösen az építészet, művészet, háziipar, gadasszonykodás, erdészet, méhészet, népviselet s általában mindazon szakokra kiterjesztendő figyelmét, melyek a többi szakosztályok működési körén kívül esnek.

18. §. Mindenik szakosztály a maga körében önállóan működik, a szükség- vagy czélzerűséghez képest kisebb bizottságokat alakíthat, működési körét szabadon tágíthatja, üléseire szakfőnököket hívhat meg s a végrehajtó bizottság jogkörének tiszteletben tartása mellett, mindabban függetlenül és önállóan intézkedik, mi által czéljainak sikeres elérését remélheti.

19. §. A szakbizottságoknak egyik feladata lévén a közérdekeltséget növelni működésüket minél szélesebb körre kiterjeszteni, üléseiket lehető nyilvánosan tartják, s azokon megjelenni, szólni és indítványozni nemcsak a hatvanas bizottság tagjai és a meghívott szakfőnökök, hanem az összes érdekeltek. Működő és vidéki tagok is jogosítvák, egyedül a szavazás, döntés, kivétel és bírálat-elrendelés tartatván fel kizárólagosan az illető szakbizottság tagjainak.

IV. Czikk. A végrehajtó bizottság s tagjainak jogköre és teendői.

20. §. A végrehajtó bizottság tiszte a kiállításban való részvételét minél szélesebb körben elterjeszteni s evégre mindazt megtenni és végrehajtani, mit a szakosztályok indítványára, vagy saját határozata folytán az ügy érdekében megtenni jónak lát.

Különösen feladata leendő: a kiállítási tárgyakat gyűjteni, összeszedni s azok számára alkalmas helyiséget szerezni; a költségek fedezésére módokat és segédesszközöket találni, a tárgyakat kiállításra bejelenteni, ott elhelyezni s őriztetni; azok megbírálásáról s visszajuttatásáról gondoskodni; a mennyiben lehetséges, egyes szegény iparosokat segélyezni s a képzetebbek számára módot s eszközt találni, hogy azok a kiállítás ismereteiket fejleszthessék és gyarapíthassák; végül az emlék- és elismerő-érmekek kiosztását ünnepegyesség által emelendő tenni.

21. §. A végrehajtó bizottság tagjai az elnök, másodélnök, jegyző, titkár, pénztárnok, szakosztályi elnökök és jegyzők.

22. §. A bizottság elnöke úgy a hatvanas, mint a végrehajtó bizottságnak üléseit, a hányzor azt a szükség kívánja, egybe hívja és vezeti; — határozatait kimondja és végrehajtja, vagy végrehajtatja; az esetleges panaszokat meghallgatja s lehetőleg azok orvoslásáról gondoskodik; a bizottságot kifelé képviseli vagy képviselteti, s magának az összes működés eredményéről időről időre tudomást szerez.

23. §. A másodélnök az elnöknek akadályoztatása vagy felkérése esetén azt mindennemű jogában és köteleimben helyettesíti.

24. §. A jegyző a bizottsági összes ülések jegyzőkönyvét vezeti, a levelezéseket végzi, a szerkesztendő felhívásokat s egyéb iratokat a szükséghez, vagy a nyert utasításokhoz képest szerkeszti és továbbítja.

25. §. A bizottság titkára az elnökök rendeleteit végrehajtja, a bejelentési ivateket a szakosztályoktól átveszi és összegezi, — azokról a bizottság rendeleteihez képest a székesfejérvári kiállítási titkárnak időnkint előleges jelentést tesz, a beküldött tárgyakat elismervény mellett átveszi és raktározza, bírálatok alkalmával az egyes tárgyakat a kiszabott órákban előmutatja, a szakértők bírálatáról szóló jelentéseket, vagy jegyzőkönyveket a szakosztályoktól a végrehajtó bizottság ülésein megőrzés végett átveszi, a kiállítási helyiségben a kiállítandó tárgyak előnyös elhelyezéséről gondoskodik s ugy a bizottsági, mint a szakosztályi elnököknek szolgálatára és segélyére lenni törekszik.

26. §. A bizottsági pénztárnok a begyűlt összes pénzeket átveszi és elkönnyvezi a kiadásokat az elnök írásbeli utalványaira, melyekkel minden tételt igazoland, időnkint kiadja és jegyzékbe vezeti, a végrehajtó bizottság ülésein a pénztár állapotáról jelentést tesz, az elnök kívánatára bármikor, legkésőbb pedig a bizottság feloszlásakor zárszámadást készít s arról az ülésein jelentést tesz.

27. §. A szakosztályi elnökök a szakosztályok üléseit összehívják és vezetik, ezek működéséről a bizottság ülésein jelentést teendnek, a bíráló bizottság tagjait a bírálat megejtésére felkéri és bizonyos időre meghívják, ennek eredményéről a szakosztályon és a végrehajtó bizottság ülésein jelentést teendnek, a szaküléseknek jogkörükbe vágó határozatait végrehajtatják.

28. §. A szakosztályi jegyzők a szakosztályok határozatairól jegyzőkönyvet vezetnek, a szakosztályok levelezéseit végzik és felhívásait továbbítják, a vett leveleket s iratokat felolvassák s a mennyiben erre felhívhatnak, a szakosztályukhoz tartozó bírálatokról jelentést készítenek.

29. §. Az alapszervezet szabályainak s a bizottság összes határozatainak végrehajtása közvetlenül a végrehajtó bizottság ellenőrzése alá helyeztetik, s mindennemű panaszokat az elnökségnek jelentendők, ki azokat a végrehajtó bizottság elé fogja terjeszteni. — Kalocsán, a végrehajtó bizottság

1878-ik évi szeptember hó 3-ikán tartott üléséből.

Gajary Ödön, Antunovich János,
jegyző. elnök.

Uti jegyzetek

Német- és Franciaországából.

Közi: Klökner Gyula.

(Folytatás.)

A magyar képművészetről szólni, a mult számban megjelent soraimban ígértem meg s azt beváltandó, mai napon a képcsarnokban tett látogatásom eredményét teszem pápirosra.

Piros pünkösöd napja lévén, bár nem is nagy kedvünk volt az idegenektől annyira túltöltött kiállítási csarnokba menni, társaink s ismerőseink óhajának eleget teendő, mi is elmentünk s mára a képművészeti kiállítás felmunkáinak az első részében a Paris város kiállítási házat közebeviszi, a Pavillon des beaux arts foglalja azon festői műveket magában, a melyek a világ minden részéről közszemlére beküldettek.

A két különálló épület elsője Franciaország, Olasz-, Svéd- s ismét Franciaország és Amerika, míg a másik épület Franciaországgal kezdve utána Ausztria, Magyar-, Spanyol- Oroszország, Belga, Holland s Németország festőinek műveit foglalja magában.

Az első terembe lépve, francia szobrászok műveit látjuk, melyek között nem egy régi ismerőseink meg a bécsiről. A második terem már festményeket tár elénk, festményeket, melyeken ha a terem bejáratánál ki sem volna írva „Republique Française,” francia eredetűek az első pillanattal felismernek. Mindenütt a francia jelleg, a francia temperamentum, a drasztikus hatásadászat s a mindenkor szellemmel párosult könnyelműség. A frívól állásba helyezett Évá s decoltált Venusok, egyik osztályban sem találhatók csak egy tizedét megközelítő arányban is, mint a francia osztályban s az a sok gyilkosság, csata, holttest, kivégzés, miket francia festők tárgyul felhasználtak, visszatartó benyomást tesznek a szemlélőre s nagyon hü bizonyítványát adják a francziák vérmérsékletének s a mostan uralkodó izlés irányának. Csupa hus és vér.

De tisztelet a kivételnek. Bár a jelen nem mutat fel Delacroix-okat, Vernet-eket, Jngres-eket, Delaroch-okat, de az új nemzedék közt mégis sok van, kik a francia festőművészetet ha nem is előre, de az elért nívóan fenntartják. Egy Cabanel, egy Bonnet, egy Cot, Duran, Henner, vagy Dubois képe most is oly tetszésben részesül, mint akár egy Delaroché, de hogy van-e neki a műtörténelemben oly hely jelölve, mint annak, azt már a könnyelmű s változékonyság franczia izlés irányi is kétségessé teszi.

Mily más a szomszédos angol kiállítás! Bár nem találjuk itt a képeket oly nagy mennyiségben, mint a szomszédnál s albion fia nem is állítottak ki végszámra telemtöltött s léczre vont vászondarabokat, de a mit küldöttek az üdösséget lehel, finom izlest s képességet bizonyít. Aquarell képei az első helyet foglalják el a világon s ezt tudva, legnagyobbobrszét csakis ilyet állított ki. Plasztikai szobrász-művei Angolországának kevés van s a legjelesebb szobor-mű, mit csodálkozásunkra az angol kiállításban találtunk, Britannia legjelesebb szónoka Carlyle szobra ülőhelyzetben a magyarországi Böhm szobrásztól. — (Böhm 1791-ben, Szepes-Olasziban született.)

Az angol osztályból az olaszba lépünk. Hol vagytok Raphael, Michel Angeló, Veronese, Tician, Róza stb., kik az olasz festőművészetet a legelső polczra emelték? Hol vagytok, hogy lássátok hova törpült az az iskola, mit teremtettek s mivel meghódították a világot. Ma már nincs olasz iskola, nem járnak már többé az olaszok oda,

hova elődeik. Nekik nem elég már hazájok, déli napja, viránya, hegyei, rónái, máshova mennek, el franczia, spanyol, angol, német iskolákba, odajárnak tanulni s tanulmányoznak addig, míg idegen nemzetek manierjait elsajátítják, de vele műveik az egyöntetűséget nélkülözik, az eredetiséget, a character-t, mit minden műnél keresünk, elveszítik s internationalis jellegű öltönek fel. Csakis a szobrászművészetnek van jeleue Olaszországban s ebben minden más államot felülmul.

A bécsi kiállításról még élénken emlékszünk a rotundában, kitett mesterművekre, s ilyenekben az olasz műkiállítás most sem szükölködik. Svéd- és Norvégia egy természet igénybe, utána jön Spanyolország, Belgium, Schweiz s végre Görögország. Mindezeket érintetlen hagyjuk s a nekünk legközelebbit s legérdekesebbet — Osztrák-Magyarországot vesszük szemügyre.

Az osztrák magyar képművészeti belső berendezése Németországé után a legelegansabb. A képek szép keretekben lógnak, a terem közepén puha kerevetek ajánlkoznak az eltáradt látogatóknak. — Az elsőség Ausztriáé, az első terem osztrák művészek képeit tartalmazza, melyek közt legelső helyet Makart képe „V. Károly bevonulása Antwerpenbe” foglalja el, ez epokális mű társa „Cornaro Katalin”-nak a terem egyik oldalát egészen elfoglalja. Óriási dimenzióban készült s óriási hatásra van készítve. A legnagyobb szerű modern mű, mely az utóbbi 20 évben készített. Utána jön Matejko „Összeesküvés a lublini gyűlésen” című, lengyel történelemből merített remek képe, mely már a bécsi kiállításról ismeretes, — ugy L'Allemand „Laudonja,” e kitünő lovag arckép, továbbá Koller „V. Károly Fugger-nél” című festménye. — A nemrég elhalt Czermák két Montenegró vidékéről származó tájképei is elismerésben részesülnek, mig Canon és Angeli arcképei sem maradnak előbbi sikerük mögött. — Kurzbauer „Élert menekvőt,” e régi ismerőt is itt látjuk Defregger „Főlkelő”-ivel együtt s ha Pasini aquarelljeivel bezárjuk az osztrák művészek képcsarnokát, csakis a legnevezetesebbeket s legkitünőbbeket említenk. Hogy belépünk a magyar osztályba, tekintetünk a bejáratnál szemben felakasztott „Milton”-ra esik. Munkácsy Miltona, midőn az elvesztett édent leánya tollába mondja. A kiállítás minden egyes műve jó, szép s kitünő is, de e képpel egyik sem versenyezhet s az összes kiállított képek közt nincsen négy, mely vele színvonalon megállhat. A vak költő sötét öltözékben ül karszékekben. Jobb kezét melére nyomja, míg balján gondolatokkal s eszmékkel telt feje nyugszik. S milyen fej! A költői tárgyba, a gondolatba egészen beélve magát, arca túlvilágias kifejezést nyer, mely kifejezést adni, annyival is nagyobb feladat volt, mert a lélek tükré, a szem, a kéz által egészen eltakartatik. Az asztal tulsó végén ül egyik leánya, kezében toll s előtte papiros s várja az irandó szavakat. A többiek háttérben állnak s mintegy ajkairól akarják leolvadni az ősz költő aranymondait. — Egy másik kép is van itt Munkácsytól kiállítva: „A festő műterme,” szintén kitünő genrekép. A második, a legnagyobb hatást előidéző kép, Benczur „Szent István megkereszteltetése.” Bizonyonyal a legjelesebb munka, mi e kitünő művésznünk műteremből kikerült. Kelety, Ligety s Mészöly tájképeket állítottak ki. Az utóbbinak „Balatonparti jelenet”-e a jury által elismerő kitüntetésben részesült, mi annál is inkább örömrünkre szolgál, mert Mészöly városunk fia s benne hazai tájképfestészetünk egyik legjelesebb képviselőjére talált. Böhm Pál is jeles genrét alkotott „Alföldi jelenetével.” Kár, hogy jelesebb külföldön élő művészeink, mint Wagner Sándor, Lietzenmayer, Zichy nem képviseltették magukat hirnevűkhöz méltó művel s ha az első, rommai cirkus képeit, Lietzenmayer pedig néhány cartont „Faust”-jából kiállít, kiállításunkat néhány oly művel gazdagítják, melyek belbecse, az itt nem említettekével felér.

vezzenek, képesek az ilyen háborus időben fölmerülő kőszá rémhíreket holmi fölívágot hasu katonákról, meg mit tudom én miről, összeszedni s még hajmeresztőben leírva föltálatni. Igaz, hogy itt nem kifivel traktálják egymást az egymással szemben álló felek, de mégsem történik annyi iszonyatosság, mint a lapok írják. Ez ugyan nem a szeretetreméltó bosnyákokon mulik, hanem mi vigyázunk a bőrünkre és viszont az övékére nem egyszer rápörkölünk, úgy hogy most már kellő respektussal vannak irányunkban. De különben tessék elhinni, a távolból nagyobbban látszik a veszedelem; mert a lapokban csak a szörnyűséges dolgokat közlik, a vig oldalt sohasem tüntetik föl; pedig van ám ennek a komisz dolognak vig oldala is; az a sok jóvérű fiatal mikor összejön a sátor mellett, vagy egy romladozó ház tövében s elkezd dalogatni, dévajkódni, úgy elmulat, hogy jobban sem kell. — Azután meg lassan-lassan beleszokik az ember mindenbe. Man muss sich fügen. Tessék elhinni — lélek szerint mondom — hogyha nem megy rosszabbul a dologom, mig itt leszünk, megelégszem. Nem megy olyan ebül a dolog, mint hiszik ott a távolban. Plane, ha visszamegyünk ebből az unalmas lagerből Travnikba, ott majd még, hiszem, jobban is leszünk a travnikai szép — igazán szép — bosnyák leányok között. Csak is ezek azok, kiket a bosnyákok közül szívelni tudok.

Ugyanezen sorok írója — hadnagy — különben békes foglalkozására nézve törv. széki jegyző, mint egyik leveléből értesültünk, közelebb csodadomón menekült meg az ellenség sortizétől, ugyanis „egy téren inni akart százada, a gazemberek hátuk mögé lopódtak és rájuk löttek, ő néhányad magával egy fal mellé húzódott, de szakasza vagy 30 lépésnyire maga maradt, oda ő át futott s valamennyi rálőtt és csak — miként írta — édes anyám imádsága mentett meg — erre ő niedert comandirozott s összelődötték a gazokat, közülük csak egy sebesült meg karján gyöngén.”

Végre közöljük, ugyan ő neki egy érdekes levelét egész terjedelmében, melyet ide egyik barátunkhoz írt, mely igen érdekesen ismerteti az ottani viszonyokat; a levél következő:

Bosznaszeráj melletti táborban,
1878. szeptemb. 12.

Kezves Ferim!

Becses levelednek igen-igen megörültem. Hogy ne, a jó embereim sorai máskor is, hát még ilyen ebadta országban különösen kedvesek.

Hanem te — úgy látom — azt hiszed, hogy mi itt valami óriási csatákban, hol a vér legalább is bokáig ért, vettünk részt; pedig dehogyan, hiszen volt egy kis csetepaténk Szina mellett (NB. a nevetek magyarosan, azaz kiejtés szerint írom le), Bjelolovacnál, meg itt Szerajevónál is, de még eddig olyan igazi borzalmas csatában, mint a milyenek az osztrák-magyar lapokban le vannak írva — szó a mi szó — nem vettem részt. Különös, hogy épen az általam említett helyeken kellett volna rémitő dolgoknak megtörténi! Különös, nagyon különös! Pedig én ott voltam. Mitgemacht! Még látam olyan bosnyákokat is, a ki élt, azután meg betegség, meg akasztófa nélkül igen hamar meghalt; de olyant mint a Special Correspondentek ijedt velejében megfogamzott s itt-ott megjelent Berichtekben vérbemártott Martiny-golyóval írva olvashatók: olyat nem látam; de ennek csak örülök, mert ha a dolgok úgy álltak volna, akkor nagy, de nagy baj lett volna mi ránk nézve. Azért nem is irhatok általam, „mit sehidigen Bravour“ véghez vitt tettekről, mint pl. a Presse egyik számában a fentebbi jelzővel ellátott kalandot véghez vitt sanitáts hadnagy, ki t. i. egy reá lött bosnyákok akként főzött le, hogy sarkantyuját lova vékonyába vágva... elvágatott. Hanem, ha olyan jó tollam volna (nemcsak anyagilag; de szellemileg is), mint a Presse jól hizlalt s hálás tudósítójának, akkor majd tán én is irhatnék olyan hősi tettekről.

Hogy még az, mit eddig tettünk — a gyalogolást és koplalással összekötött ázást, fázást és sárban halást kivéve, — csak gyerekjáték ahhoz képest, a mi egy telelés alatt ér bennünket: az bizonyos; ezt bizonyosan mondom, bár ne lenne igazam. Nagyon beszélük ugyan, hogy a mi Armeecorpsunk téli szállásra Szlavoniába megy, de ez olyan kellemes hír, hogy el se merem himni. En a jövő tekintetében pessimista, a jelen iránt meg lehetőleg optimista szoktam lenni.

Nehéz állapotban vagyok veled szemközt. Miről írjak? A „Feldzug“ ott van minden rongyos hirlap elején, lehetőleg kiczifrázva; az ország leírása: meg a társzakkban különböző „eredeti“ források után fainan összeállítva. Legfeljebb recenseálhaték a különböző és leginkább ellentétesen (szláv vagy török sympathiák szerint) író utazók műveiről, de ehhez leginkább idő kellene, — mert kedvem volna — igen, de ki mienne helyettem addig a Nro I. vagy II. Haupt-Postra, vagy Streif Commandoba, avagy requirálni? Így hát a kritika — az olvasni kénytelenek — örömeire elmarad.

A nép egytől egyik legalábbvaló, kép-mutató, aljas söpördék. Hidd el nekem. Legyen az török (jobban: bosnyák mo-

medán) vagy keresztény. Egyik percében keresztet vet, a másikban már rád pörköl. Orditozni tudnak, Allah, Allah! J — ti svaba! Nye bojsza! Udriga! Ezzel meg a durrogatással bőkezűen bánnak, de ha néhány golyó jól köziből vág: akkor legtöbb esetben elhányják fegyverüket (pedig kitűnő 1600 meterre hordó Martiny-fegyverük van) s patronjaikat láda számra hátrahagyván: kecskemődra ugrálva az éles köveken, elszaladnak, kivétel csak itt-ott történt. Hanem kegyetlen bitang nép! a kit elfog annak fülét, f... t levágja. Igazi szláv. Még ha mohamedán is. Hanem annyi munitiót, mint egy-egy csata után találtak, még talán a bécsi arzenálban sem találnál, — fogalmad nincs róla! Rendesen az eredeti — persze angol — ládákban vannak, per mille, ilyen láda meg minden 50 lépésre van, néha több is együtt. Löni meg annyit lönek, hogy a szó szoros értelmében, mint a jégeső súvölt az ember felett. Hanem még távolról is megismerni, ki lö. A disznóktól csupa ropogás hallik, mi fölünk eleinte egy-két lövés esik azután Schwarm-Feuer, ennek aztán van „moralis“ hatása, de physical is. — Később már (ha jó lövés eshetik) Zug salven-Feuer, ezt már aztán sehogyse szeretik. De legjobban félnek a bayonettől, pedig az ebadták eleget hozzá szoktak a verekedéshez, gyilkoláshoz. De azt hiszem, itt a rendszeres, komolyan s egyszerre véghez vitt roham imponál nekik; mikor azután je nach den: 200—900 torok egyszerre rádörgi a hurrát, akkor azután végük van. Ott hagynak még magát Muhamed szakállát is. No elég ennyi izetlenség. Most már kérek valamire: arra, hogy az ígért kis török grammatikát elküldeni sziveskedjél.

Hireink.

— A helybeli „Kölcsönös népegylező-egylet“nek f. évi szeptember hó 22-én azaz vasárnap a város házgyűlésében tartandó évi közgyűlésre az egyleti tagokat ismételve tisztelettel figyelmezteti az elnökség.

— A fejmegyei és Szekesfejevári városi régiségtár számára Németh Imre tiszteletbeli aljegyző ur, a múlt évben Budapestben működött s a törökök melletti tüntetéseken nagy szerepet vett 60-as bizottság összes megjelent nyomtatványait s a bizottság jelvényét volt szives adományozni, melyért fogadja az egylet köszönetét. — A titkár.

— A „Jótékony Nőegylet“ a sebesültek részére beküldött adományok 1-ő kimutatása. *) Schwanfelder Borbála k. a. : 3 inget, 3 alsó-nadrágot, sebkötőket s egy csomag tépést. Lakos Ignác: egy kiló tépést és 6 sebkötő-szalagot. Schmidt Károlyné: 4 inget, 4 pár alsó-nadrágot. Karl Józsefné: sebkötőket és tépést. Felmayer Julianna: sebkötőket és tépést. Nedeczky Csoórról: könyveket, tépést és ruhaneműt. Szűgyény-M.-Lászlóné O. Exclja: egy könyvet, 2 inget, 6 lepedőt, 4 pár harisnyát. Özv. Koller Pálné: tépést és sebkötőket. Laufer Mária: tépést. Dukovics Istvánné: sebkötőket. Flögel Edéné: tépést, ruhaneműt és sebkötőket. Herzeg Ignác: 6 pár harisnyát. Egy névtelen: egy láda szivart. Felner Ignác: 3 üveg befőzöttet. Dr. Ligethy Józsefné: ruhaneműt, sebkötőket, tépést. Landesmann Dávid: ruhaneműt, sebkötőt, s 2 drb. cachenezet. Neumann Arminé: ruhaneműt, sebkötőket, tépést és könyveket. Forinyák Gyula ezredes: 10 frtot. Lakos: 2 frtot. Hornyánszky Lujza k. a. általa eszközölt gyűjtés eredménye fejében 10 frtot s egy ezüst 2 frtosat voltak kegyesek a sebesültek részére adományozni, mely nemes tettikért fogadják a sebesültek nevében a „jótékony nőegylet“ hálás köszönetét. — Ezen itt felsorolt tárgyak a sebesültek közt leendő kiosztás végett, mult szombatban elküldettek. Jelen gyűjtés eredménye készpénzben 22 frt. o. é. és egy ezüst 2 frtos. (Folyt. köv.) Szekesfejevári, 1878. szept. 17-én. Flatt Gaston, egyli. titkár.

— Az ercsi Eötvös-émlékre adakoztak: Dr. Hausman budapesti kórházi főorvos 10 fr. Dr. Pauler Tivadar igazságügyi miniszter ivén, 25 aláírással 40 fr.

— A csákvári tüzoltó-egylet főparancsnoka gróf Eszterházy Miklós Mór, ki mindent elkövet az egylet érdekében. Helyettes parancsnok: Pettenkoffer S., titkár: Quaincer János.

— A mozgósítás által sujtott vagyontalan családok, sebesültek, úgy az elesettek árvái s özvegyei felségelyezése iránt a megyei hatóság is kezd főispán ur vezérlete mellett erősen intézkedni. A gyűjtés eszközzése s kezelésére egy állandó bizottság alakult, mely mindent el fog követni, hogy a szenvedők sorsán segítsen.

— Seregélyeshez tartozó ugynevezett pálinkásházi majorban a roncsolt toroklob lépett fel közelebb veszélyesen, mely ellen ugyan már a kellő orvosrendőri intézkedés meg is történt. Sajnos, hogy e vidéken e veszélyes betegség oly sokszor felmerül s végtelen kiirtani nem lehet.

— Változások az egyházmegyében. Magyar Gyula helybeli káplán Balinkára

*) A t. cz. megyei közönség ezennel tisztelettel értesítetik, hogy a „jótékony nőegylet“ küldött sebesültek részére felirattal ellátott küldemények porto-mentesek.

helyeztetett át; a felsővárosba káplánna pedig Láng László lett kinevezve.

— Bravour. Városunkban jól ismert Fasching János itt állomásozott Jellachich-ezredbeli kapitány egy bator tettet vitt közelebb véghez; ugyanis meg a Száva partján állomásoztak katonáink, kiknek a nagy meleg miatt meg volt engedve, hogy a partra állított fedezet mellett fűrődhetnek, miután a túl oldalon bosnyák felkelők tanyáztak. Egy alkalommal Fasching kapitány szintén fűrődött, sőt az itt széles Szávát átúsztta s az épen ott tömegesen levő bosnyákokhoz ment, azoknak zsviót kiáltott, velök kezet fogott, sőt azok cigarettával meg is kínálták. Azután szépen visszauzost katonáihoz, kik szörnyűködve nézték kapitányukat a bosnyákok közt, ezek azonban nem bántották.

— Testvéri szeretet. Csákvári születésű Török Julcsa 21 éves leánykának fivére szolgált a Boszniában küzdő harcsozok közt. Midőn azon gyászúrt vette, hogy testvére elesett, 4 csomag gyufát vízbe áztatott e hó 11-én, megitta az oldatot s 12-kén minden orvosi segély daczára meghalt a Rókuskerházban.

— Nemes ajánlat. Dr. Pálfi Ignác ur, városunk kórházi orvosa szives megajánlása folytán a „szekesfejevári iparossegédek betegsegélyző-egylet“nek a nő tagjait, ha megbetegeszenek, otthon családi helyiségökben ingyen, minden díj nélkül fogja gyógykezelní; mely ritka nemesszivűséget és áldozatkészséget az orvos ur iránt leghálás köszönetét kifejezni szives kötelességnek tartja: az iparossegédek betegsegélyző egyletének igazgató választmányára.

— A városi közgyűlés a mozgósított városi közgyám fizetésére nézve azon határozatot hozta a közelebbi közgyűlésen, hogy fizetéséből 1/3-ad részt családja kapja, 2/3-ad részt pedig a helyettes, ki hivatalát jelenleg viseli, fogja huzni.

— Életmentés. Mult hó vége felé a csatornában az ugynevezett csősz-gyűnyhónál gyermekek fűrődtek, egy fiu uszni nem tudván, oly helyre ugrott be, mely mélyebb volt s elmerült és már-már fuladni kezdett, midőn ezt Horváth Endre kisedővő két fia Jenő és Géza meglátták, utána ugrottak s szerencsésen a vízből kifogták. — A két életmentő fiu közül egyik 10, a másik 12 éves. Bizony ez dicsérendő bátorság s emberbaráti szeretet a kis fiuktól.

— A szekesfejevári takarékpénztár 1878-dik évi augusztus havi üzletkimutatása. Bevétele: Pénztári maradvány július hóról 187451 fr. 17 kr. Betétekben 126135 fr. 17 kr. Kölcsönökből 12457 fr. 58 kr. Előlegezésekből 596 fr. Váltókból 110960 fr. Különféle díjak és illetékekből 2489 fr. 81 kr. Kamatokból 15235 fr. 98 kr. Ingatlanokból 12000 fr. Összesen 467325 fr. 71 kr. Kiadás: Visszafejtett betétekben 166113 fr. 38 kr. Ezek kamataira 879 fr. 10 kr. Ingatlan javakra adott kölcsön 11520 fr. Előlegezésekre 1823 fr. Váltókra 103504 fr. Kezelés és vegyes kiadás 3532 fr. 29 kr. Ingatlanokra 440 fr. 60 kr. Pénztári készlet augusztus 31-én 179213 fr. 34 kr. Összesen 467325 fr. 71 kr.

— Dr. Czobor Béla, városunk derék szülőtjtől egy új mű jelenik meg ismét, melynek czime: „A keresztény mű archaologia encyclopaediája.“ A műről jövőre bővebben szólunk.

— Ütni kell a vasat meg meleg. A gyógyíthatlan elmebeteg számára építendő tébolyda ügye annyira haladt, hogy dr. Niedermann Gyula a férfi osztály főorvosa e tekintetben nagy szakavatottsággal készített tervet nyújtott be a belügyi miniszteriumnak, mely Veber Antal építésznek ki is adatott, hogy annak alapján költségvetést készítsen. Nem volna-e jó, ha egy fényes küldöttség kérné a belügyi miniszternél a tébolyda ide helyezését? A város mindenesetre roppant nyerne.

— Adakozás. Sebesülteink számára Kopalek Anna Regina urhölgy tépést küldött hozzánk, köszönet érte a szenvedők nevében.

— Lapunk mai számában két közleményt is hozunk Boszniából, mindkettő közérdekű s közönségünk azt hisszük részvétel fogja olvasni, miután a harcztéren küzdő fiainkról szól mindkettő. Jövő számunkban egy Herzegovinából közelebb kapott levelet közlünk.

— Személyi hír. Hollán Ernő honvéd tábornok közelebb Fiumében időzött 2 napig. — Bácsalmáson az e hó 15-én tartott bucsu alkalommal véres verekedés volt az ottani nagy korcsmában s többen súlyosan sebesültek meg. A verekedést a behívott katonák kezdtették.

— A levelező közönséget figyelmeztetjük, hogy a tábori- és táp-posták egyelőre csupán közönséges és pénzes-levelek kézbesítésével foglalkoznak; tehát oda szóló ajánlott-levelek és kocsai postai csomagok fel nem vehetők. — A közelebb levitt Jellachich-ezredbeli katonák a Szávát a mult héten lépték át, mint már jeleztük is, a 13-dik század, melyben városunkból sok intelligens fiatal ember van, volt a hídverésnél fedezet s ez is ment át először, azonban sem e századból, de az otlévő egész ezredből veszteség nem volt.

— A megyei árvaügyek rendezése s szervezése iránt élénk tevékenység van, a statutum már elkészült, az albizottság megvizsgálta, most fogja átneézni a nagybizottság s azután az októberi megyei közgyűlés elé terjesztetik. Azt hisszük a rendezés talán ez év folytán befejezve lesz.

— A megyei követválasztási központi választmány e hó 19-én tartott ülést, melyen csakis annyian jelentek meg, hogy a gyűlés megtartani lehetett. A közügyek iránt az érdekltség fokokint hanyatlak.

— Honvédeink Eszéken nem nyugosznak rózsás párnákon, mert nem csak a várat tartozotnak őrizni, de az élelmi szállítmányt is az ő fedezetük alatt szállítják. E hó 2-án indult el egy ily szállítmány 30 honvéd s egy tiszt fedezete alatt, mely Boszniába kíserte a szállítmányt. Bajuk nem történt, utközben azonban egy helyt rájuk löttek, de a golyó nem talált. A kíséret e hó 12-én tért vissza.

— Örült. Már hetek óta bizonyos battai születésű tébolyodott fél meztelenül bolyong Ercsi legnépesebb utcáin. Mig a közönség a legmélyebb szánalommal tekint a szerencsétlenre, hogy ismét elfordítsa tekintetét a hiányos rongyokkal fedett tagoktól, méltó indignációval viseltetik az egyrészt ember-telen s másrészt a botrány iránt mi érzék-mel sem viseltető közhatalóság iránt, mely annak fölruházására s helyére való elszállíttatására sok szoros fölészóltatás daczára sem intézkedett. A felháborodottság annál nagyobb, miután a szerencsétlen bir annyi vagyonnal, a miből eltartathaték s úgy látszik hazulról elverték, hogy vagyonát mások élvezhessék. A két nevezett helység elöljárósága a nyilvánosság terén tett figyelemzetése, hisszük, hogy a kellő lépéseket megteendi. — A szerencsétlen éjjelenként a kapukat örült dalok kísérete mellett döngeti s rémiti az alvókat.

— Sidoli lovardáját folytonosan szép számu közönség látogatja. Meg is érdemli, mert jól rendezett társaság.

— A belügyminiszter által az eddigi országos gyűjtésből mozgósítás által sujtott vagyontalan családok részére ezuttal 250 fr. küldetett, mely összegből a városi hatósághoz 50 fr. küldetett s két család közt osztatik szét; a moóri járásban 40 fr. 2 család közt; a sárbogárdiban 120 fr. 8 család közt; a vaaliban pedig 40 fr. 2 család közt fog szétosztatni.

— Kinevezések. A közelebbi katonai előléptések alkalmával Bakos Boldizsár és Milkovic Jellachich ezredbeli, helyben levő főhadnagyok kapitányokká léptettek elő. Mit a derék férfiak meg is érdemelték.

— A velencei derék plebános Meszlenyi F. Á. mint értesültünk ezen állásról leköszönt.

□ Rendőri hírek. Egy 12 éves kis leány, ki egy helybeli ácsmesternél szolgált a legkitanultabb módon követt el gazdja ellen tolvajlást. Első ízben 5 frtot, másodsor 2 frtot lopott el, míg végre erőlyen rendőrségünknek sikerült tetten érni. — Razzia. E hó 19-én rendőrségünk ismét vadászatot tartott a csavargó nőkre, mely alkalommal 16 személyt fogtak be.

— Adományozás. A király az ugrai templom felépítésére 150 frtot adományozott.

— Király ő felsége, a királyné, Rudolf trónörökös és Lipót bajor herceg 15-én délután 4 órakor — Budapestent át külön vonattal Gödöllőre utaztak.

— Méltó, hogy neve megörökíttessék. Szerajevó hőse magyar volt Balogh Sándor makió illetőségű főhrer. Rettenetlen bátorság és elhatározottsággal az ellenség közé rohant s elragadta a határtalan fanatizmussal védett ellenséges zászlót. A nap hősi a fővezér a napiparancsban különösen eldicserte, őrmesterré nevezte s arany érdemjellel díszítette. Többet is megérdemelt volna.

— Gorove István derék hazánkfia temesmegyei jószágán súlyos betegen fekszik. Pusztulunk, vesztünk.

— Deák-émlék. Deák Ferencz emlékére e hó 7-ig 125,775 frt. 40 1/2 kr. gyűlt össze.

— Iszonyu tüzvész dühöngött 11-kén Gönyün, mely 13 ház kivételével az egész nagy községet elhamvasztotta. Hát már minden elem ellenünk esküdött a diplomatiával együtt?

— Rögönbiraskodás. Ruman két molnáregény a garatra jól felöntve tántorgott a korcsmából haza. Utközben egy cipészlegényvel összeveszték, a ki nagy szaporán elővette kését s az egyik molnár hasát felhasította, a másiknak pedig karját szurta meg s ezzel futásnak eredt; de a zajra összefutott emberek utóérték s a szó teljes értelmében agyonverték.

— Beust lemondott, Károlyi Alajos lesz helyette londoni követ.

— Zágráb, szept. 14. Néhány lap által közölt azon hír, hogy állítólag felkelők törtek volna horvát területre, csak annyiban igaz, hogy a mohamedánok e hó 7-én Zeljara és Baljevac falvaknál bejöttek, de roppant veszteségekkel visszaverettek.

— Keserű családosa egy czukrásznak. Kugler udvari czukrásznál csinosan öltözött fiatal ember jelent meg s 65 forint áru

süteményt rendelt meg az udvar számára. Kugler teljesítette s a fiatal ember elvitte. Kugler a napokban tudta meg, hogy az udvari szakács színe világát sem látta ezen süteményeknek.

— **Belgrád, szept. 15.** A Drina hoszában az összes török helyőrség a felkelők-höz csatlakozott. A kis-zworniki kerületi mohamedán cigányok felfegyvereztettek és Dobaj-Tuzlaba küldettek.

— **Ez is hazafiság.** Somogy megye közgyűlése elhatározta, hogy az ismételt miniszteri rendelet dacára az előfogatok kiszolgáltatását megtagadja s felir az országgyűléshez, hogy Tiszát és Szendét a jelen hadjáratért s azzal összefüggő törvénytelen eljárásért vád alá helyezze. A főispán protestált ezen határozat ellen. Mi pedig azt mondják, hogy nagy szolgálatot teszünk a hazának, ha testvéreinket, — kiket a bosnyákgyőző megkímélt, éhhalállal pusztítjuk el.

— **Nem ütötték tökkel a fejét.** Kecskemétre egy bosnyák lázadó van internálva, a ki havonkint 50 forint zsoldot huz s egy városi hajdu kíséretében sétálgat. Midőn a tartalékosokat Kecskemétről Boszniába indították, egy tartalékos vonakodott elmenni s ezt az indítványt tette: „Mivel Boszniában is bosnyákkal kell elbánnia, hadd maradjon itthon, bízzák rá ezt a rab bosnyákok, majd elbánnik vele.

— **Muszká gyöngyét.** Hogy mily kevés biztonság van a muszká vonatokon mutatja ez a példa. A Rjaton állomáson egy utazó félrement, a hol megkötözték s 9000 rubeljétől megfosztották, mindamellett, hogy az állomás-főnök és több zsandár ott sétált. Azt mondják, hogy ezen nem kell csodálkozni, mert e hó elején Tiflisben egy rendőrhádnagy s annak írnoka tört be éjjelén egy házba rablási szándékból. Ej ha!

Gabona-ár szeptember 18-án.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	8	—	7	70	7	40
Kétszeres	6	40	6	30	6	20
Rozs	5	80	5	70	—	—
Arpa	5	50	5	20	4	80
Zab	5	80	5	70	5	60
Kukoricza	6	20	6	10	6	—

Felelős szerkesztő: **Boross Mihály.**

Hirdetések.

!Nincs többé buzaüzög!

A Dupuy N.-féle vetőmagpácz használata mellett.

Ezen rézgálicz (kékkő) s más maró sókból álló pácz teljesen elpusztítja — ha a minden csomagon olvasható egyszerű használati utasítás pontosan követik, — a buza, árpa, zab, köles, tengeri stb nél a vetőmagon található üszögcsírákat, mint ezt számos bizonyítvány erősíti.

A magas magy. királyi miniszterium gazdasági közleményei a Dupuy N.-féle páczot mint egyikét a legsikeresebb szereknek ajánlják a buzaüzög elhárítására. Áttekintések bizonyítványokkal kívánatra ingyen és bérmentve.

Ára egy 2 hectoliter (200 lt) magra való csomagnak 30 kr.

KOSS és DUPUY
Bécs, VI. Windmühlgasse Nro 35.
Raktár: Székesfejérvárott Körösi József kereskedésében.

FARKAS S.

magy. kir. udvari női-ruha-készítő.
Budapest, váci-utca.

A n. érd. urhölgyek kényelmére, e hó 23-ikáig a „magyar király“-hoz címzett szálloda 5-ik sz. szobájában raktárt tart mindenféle női-ruhák és öltönyökből, a jelen lévő legújabb minták szerint.

Valamint elvállal mindenemű e szakba vágó megrendeléseket a legújabb mintagyűjtemény szerint s azokat pontosan teljesíti.

Számos látogatásért esd

Tisztelettel

Farkas S.

Klökner Péter, kiadó-tulajdonos.

Mindenféle fogfájást,

ha a fogak lyukasak, vagy megromlottak, azonnal megszüntet a híres

Indiai fogkivonat,

melynek kitűnő volta miatt egy családban sem szabadna hiányoznia.

Valódi minőségben 35 kros palackokban kapható: Székesfejérvárott

Diebálla György gyógyszerárában.

!!!6 évig jót áll!!!

hogy a nála vett valódi angol

Brittania-ezüst-tárgyak

fehérék maradnak.

Csak 6 frt. 85 krért

- következő 40 darabot a legjobb minőségben, melyekért irásban jótáll; u. m.
- 6 db. **Brittania asztalkés,** angol pengével.
- 6 " **Britt. ezüst-vella,** legjobb minőségű.
- 6 " " **kávékanál,** legj. min.
- 6 " " **evőkanál,** elpusztíthatlan.
- 1 " " **levesmerő.**
- 1 " " **tejmerő.**
- 6 " " **vízálczák,** örökké fehérek maradnak.
- 1 " " **czukor- és borsszóró.**
- 1 " " **czukor-csipetítő.**
- 6 " " **evőeszköz-tartó.**

e 40 darab itt felsorolt házi szer csak 6 frt. 85 krba kerül. — Ezenkívül ajánlják: **Viktoria gyertyatartóinkat,** párja: 85.— 1.05 1.25 1.50 2.— **Kávé- és tea-kannákat,** 2.— 2.50 3.— 4.— **Czukor-dobozokat,** 2.50 2.80 4.— 5.50 7.— **Vajbűnyőket,** 75.— 1.20 1.70 2.80 3.25 4.— **Ezest- és olajtartókat,** 2.50 3 50 4.25 6.— **Kézi gyertyatartók,** 45.— 65.— 80.— 1.— **Theaszűrőket,** 45.— 65.— 85.— 1.— 1.50. **Tőjáspharkák,** 20, 25, 30 kr. **hamvedények,** 65, 75 és 80 krért s több más tárgyakat.

Egyedüli megrendelési hely Ausztria és Magyarországra

Blau és Kann

British Silver Manufacturing in Wien, I. Elisabethstrasse, 6.
A szétküldések pontosan, utánvétellel, vagy előlegek beküldése mellett eszközöltenek.

II-od árverési hirdetmény.

A székesfejérvári kir. tszék, mint teleknyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint özv. Németh Pálné végrehajtatónak Ballay Sámuel és neje Rédl Cornélia tabajdi lakos végrehajtatást szenvedők elleni végrehajtatási ügyében lefoglalt s a tabajdi 483. sz. tjkvben A + 1. és 2. sorsz. a szőlők s ezek függő termései 3380 frt. becsértékben az 1878. évi október hó 15-ik napján délelőtti 10 órakor, mint második határidőben Tabajd községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1) Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár; azonban ezen II-ik árverésen a fentkürülirt ingatlan becsáron alul is el fog adatni.

2) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsáranak 10% bánatpénzt vagyis készpénzben, vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezébe letenni.

3) Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, és pedig: az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 1 hónap alatt, a másodikikat ugyanazon naptól számítandó 3 hónap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 6 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. tszék tkvi osztályánál előre kieszközölt utalvány alapján a helybeli kir. adó-, mint birói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4) Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.

5) Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6) A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog a vevő javára hivatalból eszközöltetni. — Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7) A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdeklét felek bármelyikének kérelmére a prrts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés alá bocsátatni — és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Kelt Székesfejérvárott az e. f. kir. törvényszéknek 1878. évi szeptemb. hó 7-ik napján tartott tkkönyvi üléséből.

Madaras Lipót. **Kukorelly,**
kir. tszéki h. eln. tanácsjegyző.

Jó minőség, olesó ár!

Schlesinger L. és Társa

divatosarnokából,

Székesfejérvárott, nádor-utca.

Az őszi idény beálltával bátorkodunk a n. é. közönség figyelmét dúsán felszerelt

divat-, vászon-, fehérmemű- és rövidáru-raktárunkra

irányozni, hol a legújabb bel- és külföldi

NŐI DIVATKELMÉK

és egyéb divatcikkék, — ugyszintén csinosan kiállított

kész felöltők

igen jutányos árak mellett találhatók.

Midőn a n. é. közönséget szükségletének kellő beszerzése végett üzletünknek látogatására tisztelettel felkérjük, biztosítjuk pontos szolgálatról és maradunk

alázatos szolgálai

SCHLESINGER L. és TÁRSA

Székesfejérvárott, nádor-utca.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Яз осојо 'дсршии ој

Árleszállítási hirdetmény.

Van szerencsénk a n. é. közönség tudomására juttatni, miszerint mai naptól kezdve a legjobb minőségű ostraii község

COAKSOT

a következő leszállított árak mellett árusítjuk el:

- 500 kilogramon felül 50 klg = 1 vm. . . 50 kr.
- 500 kilogramon alul 50 klg = 1 vm. . . 60 kr.

Kelt Székesfejérvárott, 1878. szept. 10-én.

Székesfehérvári légszeszvilágítási társulat.

Sidoli Tódor lovardája

a vásártéren a sétatér hosszában, vízhatlan tetőzet alatt.

Ma és minden nap este 7^{1/2} órakor

70 tagból álló társulatával, köztük elsőrangú művészek és művésznőkkel; ugy 40 legnemesebb fajú s legjobban idomított iskola és szabad lovaival

nagy előadást

a magasabb lovaglásból, a löidomitásból, bámulatot gerjesztő testgyakorlásból, ugy a némajátékokból á la Renz.

Vasárnap 2 előadás tartatik, délután 4 órakor és este fél 8 órakor.

Bővebb értesítést a falragaszok nyujtanak.

Árverési hirdetmény.

A székesfejérvári e. f. kir. telektszéknek 6905/78. sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint Csordás Sándor felperesnek Ujzászi Ferenczné alperes elleni 300 frt. tőke s járulékaik erejéig követelése tárgyában lefoglalt és 160 frtra becsült ingóságaira és 2023 frtra becsült, a vaáli 290. számú tjkben foglalt ingatlanok végrehajtatás utján leendő elárverezése elrendeltetik és ennek foganatosítására III. határidőül 1878. évi október hó 3-ik napjának d. e. 9 órája Vaál község házához azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénzkepeni letévése mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. törvszéki végrehajtó Ivánszky János urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hittelezők, kik ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak felszólíttatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prrts. 433. és 466. §§-hoz képest felhívattak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélik, igénykereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtatási árverés foganatosítását nem gátolva, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a sz.-fejérvári kir. tszéknek 1878. évi június 14-én tartott tkvi üléséből.

Danitz, **Kukorelly,**
kir. trvszéki elnök. tanácsjegyző.

Nyomatott Székesfejérvárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában.